

Abstract

"Belevingstuinen in woonzorgcentra Een meerwaarde voor het welbevinden van personen met de ziekte van Alzheimer"

In deze studie wordt op zoek gegaan naar de meerwaarde van een belevingstuin in een woonzorgcentrum voor het welbevinden van de zorgvrager met de ziekte van Alzheimer. Het onderzoek vangt aan met een grondige toelichting van de problematiek van dementie. De verschillende fasen van het aftakelingsproces worden uiteengezet, met bijzondere aandacht voor symptomen en probleemgedrag. Gezien medicamenteuze interventies vaak ontoereikend zijn (bijwerkingen, interacties, ineffectiviteit) wordt op zoek gegaan naar niet-medicamenteuze alternatieven. De belevingstuin als onderdeel van belevingsgerichte zorg biedt hiervoor vele mogelijkheden. Het betreft immers een zeer complete interventie die de klassieke symptomen van dementie (rusteloosheid, depressie...) afremt en, naarmate de tuin verder wordt uitgewerkt, tegelijk de motorische en cognitieve vaardigheden stimuleert (reminiscentie, herkenning...). Een praktijkstudie bij vier Vlaamse woonzorgcentra leert evenwel dat de belevingstuin in Vlaanderen nog een zeer nieuw fenomeen is. De mate waarin de tuin werd uitgewerkt varieert ook per instelling, wat meestal verband houdt met de (beperkte) beschikbare middelen. Hoe dan ook zijn de reacties van de zorgverleners positief en is de meerwaarde voor de levenskwaliteit van de zorgvrager zeker aangetoond.

Het theoretisch luik van de bachelorproef is in essentie gebaseerd op een grondige literatuurstudie, terwijl het praktijkdeel werd uitgevoerd aan de hand van enquêtes en een persoonlijk bezoek aan de betreffende woonzorgcentra. Het geheel wordt ondersteund door eigen fotomateriaal.

Christof D'Hollander